

jim pokonča setev. Potem so pa prisiljeni, da od bogatega kmeťa kupujejo žito po visokih cenah. Na to praznoverje—nas spominjajo še razna domača in hišna imena in 1220 m visoka gora pred Djekšami z imenom »Zauberkogel«, kjer so v 16. in 17. stoletju sežigali na smrt obsojene čarovnike in čarovnice.

Za hrbtom zaslišiva korake. Dve gospodinji se vračata iz Velikovca domov. Prodali sta jajca, piščeta in presno maslo, nakupili sta kave, sladkorja, soli in kar je sploh potreba za dom. Na Koroškem gre vsako sredo gotovo eden od doma na sejem, kmetje navadno naprežejo, drugi gredo peš. V mestu se v sredo proda, kar kmet priredi ali pridela, in ondi tudi kupi, česar potrebuje. Zato na Koroškem v bližini mest po dve ure daleč ni nobene trgovine.

Prijazno pozdravita ženi in odhitita naprej. Tudi midva morava vstati in se ločiti od pravljic in lepega kraja in oditi naprej.

Materino srce.

Bela, bela hišica,
v hišici je izbica,
v izbici je mamica,
v mamici pa srček vroč,
v srčecu čarobna moč:
Blesk iz srca v mamico,

mama da ga izbici,
izba da ga hišici,
a iz hiše čez ves svet
gre kot solnca zlat blesket.
Iz srca ves svet je zlat,
oh, kako imam mater rad!

Danilo Gorinšek.

Božič.

Spod neba kosmiči svilni:
snežec nežnobeli pada,
pada, pada v mehko perje,
gozd ga poln je in livada.

Otec Bog mehko postilja,
pada snežec nežnobeli —
svile mehke Bog potresa,
da bi dvori vsi blesteli.

Da bi vse blestelo v srcih,
ko nam bode darovano
v jaselcah nebeško dete,
njega rojstvo praznovano.

Danilo Gorinšek.

